ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ / ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΙΣ 12ΜΜ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

7 χρόνια τώρα, από το 2017 που τέθηκαν σε εφαρμογή οι συμβάσεις παραχώρησης του 2014, προκειμένου να πραγματοποιηθούν έρευνα κι εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο αλλά και στο 1/3 περίπου της χώρας, η τοπική κοινωνία καλείται να βρίσκεται συνεχώς σε εγρήγορση απέναντι στις πετρελαϊκές εταιρείες και στους ντόπιους και εθνικούς «ευεργέτες» που ξεπουλάνε την περιοχή έναντι πινακίου φακής. Το ξεπούλημα της Ηπείρου αρχίζει να λαμβάνει επικίνδυνες διαστάσεις, αφού από τη μία μεριά το μόνο που έχει να επιδειχθεί σε επίπεδο παραγωγικής δραστηριότητας είναι μία άνευ προηγουμένου τουριστικοποίηση η οποία πάει πακέτο με την ολοένα αυξανόμενη ερημοποίηση της υπαίθρου και από την άλλη βρισκόμαστε ενώπιον ενός ενεργειακού σχεδιασμού που αντιμετωπίζει την γη ως εμπόρευμα προς αξιοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων. Ή γκαρσόνια της Ευρώπης δηλαδή, ή μπαταρία της Ευρώπης θα είμαστε και αυτό περιλαμβάνει και την Ήπειρο. Εξορύξεις, φράγματα σε κάθε ποτάμι, φωτοβολταϊκά σε κάθε πλαγιά και κάθε χωράφι, ανεμογεννήτριες στα βουνά, βιορευστά και τεράστιες απολήψεις νερού για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εταιρειών εμφιάλωσης, που αξιοποιούν τεράστιες ποσότητες νερού από τον υδροφόρο ορίζοντα της περιοχής, την ίδια στιγμή που γίνονται συστάσεις από τους τοπικούς μας άρχοντες να προσέχουμε την κατανάλωση νερού το καλοκαίρι, γιατί κινδυνεύουμε από λειψυδρία! Κι όλα αυτά ενώ το πρόβλημα της αιθαλομίχλης ήδη είναι τεράστιο τους χειμερινούς μήνες, η λίμνη βρίσκεται σε άθλια κατάσταση και γενικώς η ποιότητα ζωής πέφτει με

ραγδαίους ρυθμούς.

Όσον αφορά τις εξορύξεις υδρογονανθράκων στην περιοχή μας, πέρυσι ανακοινώθηκε ότι θα ξεκινήσει άμεσα από την Energean oil ερευνητική γεώτρηση (λήψη δείγματος φυσικού αερίου) στην περιοχή γύρω απο τη Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας, 16 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή απ'την πόλη των Ιωαννίνων. Έναν χρόνο μετά, η εταιρεία παραμένει άφαντη και της ευχόμαστε να πάει στα τσακίδια. Επειδή, όμως, δεν υπάρχει περίπτωση να πέσουμε στην παγίδα και να πιστέψουμε ότι αποσύρεται από την επένδυση χωρίς επίσημες και οριστικές ανακοινώσεις, βρισκόμαστε στις επάλξεις του αγώνα για να τους διώξουμε μία ώρα αρχύτερα.
θα πρέπει σε κάθε περίπτωση, όμως, να τονισθούν τα εξής : και αυτή τη φορά εταιρεία, δήμος Ζίτσας και περιφέρεια Ηπείρου προσπαθούν να κρατήσουν τις κινήσεις τους όσο το δυνατόν λιγότερο γνωστές στην τοπική κοινωνία. Ερχόμενοι-ες σε επαφή με τους κατοίκους της περιοχής, πληροφορηθήκαμε ότι δεν ξέρουν τι ακριβώς σχεδιάζεται να γίνει λίγο έξω από το χωριό τους. Δικαιολογημένο, ίσως, καθώς την προηγούμενη φορά που οι πετρελαϊκές (βλ. περίοδος 2017-2019) είχαν προσπαθήσει να εμφανισθούν στην ευρύτερη περιοχή, η αντίσταση του κόσμου δεν ήταν διόλου ανεπαίσθητη. Το πρωί οι εταιρείες έκαναν εργασίες προετοιμασίας και το βράδυ οι εργασίες καταστρέφονταν ή κόσμος από τα χωριά και την πόλη των Ιωαννίνων σταματούσαν τις εργασίες με τα σώματά τους. Δικαιολογημένο, επίσης, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που το γλύψιμο και οι υποσχέσεις των εταιρειών στην τοπική κοινωνία δεν απέδωσαν καρπούς.

Εμείς, απ' την πλευρά μας, γνωρίζουμε καλά τις αρπαχτές που στήνουν τοπικοί άρχοντες και μη, ώστε να ξεζουμίσουν τον τόπο μας. Ξέρουμε καλά τα ψέματα και τις υποσχέσεις τους όταν αναφέρονται στα οφέλη των εξορύξεων και όπως αντισταθήκαμε στα σχέδιά τους στο παρελθόν, συνεχίζουμε να το κάνουμε και σήμερα.
Από την πρώτη στιγμή που το ελληνικό κράτος έβαλε στην ατζέντα του το ζήτημα των εξορύξεων, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να

παραχωρεί σχέδον όλη την έκταση της χώρας στις πετρελαϊκές, έπρεπε να χτίσει ένα αφήγημα που να παρουσιάζει το ξεπούλημα της Ηπείρου ως «ευλογία» και κέρδος για την κοινωνία.
Το παραμύθι ξεκινάει με την ενεργειακή εξασφάλιση της περιοχής. Υποτίθεται ότι το φυσικό αέριο που θα εξαχθεί, θα αντικαταστήσει το συνεχώς πιο ακριβό εισαγόμενο αέριο, ενώ ταυτόχρονα, θα εξασφαλισθούν θέσεις εργασίας για τους ντόπιους. Εντωμεταξύ, προβλέπεται ξεκάθαρα στη σύμβαση ότι το προϊόν που θα προκύψει, όταν και αν παραχθεί, θα ανήκει αποκλειστικά στην εταιρεία, η οποία μπορεί να το διαθέσει όπου και σε όποια τιμή θέλει. Επιπλέον, κρίνοντας και απ'τις προηγούμενες προσπάθειές τους να προσεγγίσουν την Ήπειρο για εξορύξεις, αυτού του τύπου οι εταιρείες έρχονται με δικό τους προσωπικό απ'το εξωτερικό. Αλλά, ακόμα και αλήθεια να ήταν όλα αυτά περί των θέσεων εργασίας και να επωφελούμασταν όντως οικονομικά από το έργο, η αντίληψη ότι η φύση και η γη μπορούν να καταστραφούν στο βωμό του κέρδους, μας βρίσκει πάντα αντίθετους. Σημειωτέον, ότι κανένας καλοθελητής της εταιρείας και των τοπικών αρχόντων δεν θα βγει να μας πει πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν από την εξόρυξη έμμεσα και σε βάθος χρόνου. Τι θα γίνει με τους αμπελώνες της Ζίτσας, την κτηνοτροφία, δασοκομία, μελισσουργία της περιοχής, από τη στιγμή που θα ρυπανθεί το έδαφος; Πόση άλλη ερημοποίηση να αντέξει η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας για το κέρδος λίγων κι εκλεκτών;

Γιατί όσο και να εγγυώνται με κακοφτιαγμένες περιβαλλοντικές μελέτες και άλλα διαπιστευτήρια ότι το φυσικό τοπίο θα μείνει αναλλοίωτο, όπου έχουν τρυπήσει τα γεωτρύπανα αφήνουν πίσω τους καταστροφή και θάνατο. Συγκεκριμένα, είναι γνωστό ότι η επέμβαση σε μεγάλα βάθη αυξάνει την πιθανότητα σεισμικών δονήσεων, πόσω μάλλον σε μία τόσο σεισμογενή περιοχή, όπως ο τόπος μας. Και τι να πει κανείς για τον πλούσιο υδροφόρο ορίζοντα της Ηπείρου που μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποστεί σοβαρή ρύπανση (ο ποταμός Καλαμάς περνάει σε πολύ κοντινή απόσταση από το σημείο της εξόρυξης); Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη αν ξαφνικά η περιοχή της Ζίτσας μετατραπεί σε κρανίου

τόπο; Τα ατυχήματα, είτε εργατικά, είτε στις εγκαταστάσεις και στα πεδία εξόρυξης, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τις πετρελαϊκές, οι οποίες πάντοτε την βγάζουν «καθαρή», κάτι που δεν θα ισχύει σε καμία περίπτωση και για τη Ζίτσα και την Ήπειρο ολόκληρη.
Τέλος, ο μύθος συνεχίζεται με το σημαντικότερο αφήγημα για την επιβίωση και αναπαραγωγή του ελληνικού κράτους, αυτό της γεωστρατηγικής αναβάθμισής του. θέλουν να μας πείσουν ότι οι εξορύξεις θα ενισχύσουν την γεωστρατηγική θέση της χώρας και θα την μετατρέψουν σε μία ισχυρή δύναμη στη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Βέβαια, κοιτάζοντας κανείς τι γίνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, όταν μια χώρα παράγει κι εξάγει υδρογονάνθρακες, είναι εύκολο να διαπιστώσει ότι το μόνο που της μένει στο τέλος είναι εντάσεις, διαμάχες και πόλεμος (π.χ. Βενεζουέλα, Λιβύη, Μέση Ανατολή). Η πρόσφατη εμπλοκή του ονόματος της Energean Oil & Gas στον πόλεμο του Ισραήλ κατά της Παλαιστίνης, αφού διαχειρίζεται πολλά από τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων κοντά σε διαφιλονικούμενες περιοχές, θα έπρεπε να ταρακουνήσει και τους πλέον ευκολόπιστους.

Είναι προφανές ότι το ζήτημα των εξορύξεων για να παρουσιαστεί ελκυστικό, θα πρέπει να πλαισιωθεί απο ψέματα και μεγάλες ιδέες. Είναι προφανέστερο πως αν η περιοχή μας γίνει εξορυκτική ζώνη, θα καταστραφεί ανεπανόρθωτα. Όπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα, η τοπική κοινωνία καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να αποτελέσει εμπόδιο στα πλάνα των εταιρειών, του δήμου και της περιφέρειας. Όσο αυτοί προσπαθούν να κινηθούν μακριά απ’ τα φώτα της δημοσιότητας ή αφήνουν να εννοηθεί ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει η επένδυση, άλλο τόσο οφείλουμε και εμείς να είμαστε σε εγρήγορση για να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας, οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά και να καταστήσουμε σαφές ότι δεν θα τους αφήσουμε, γιατί απλούστατα κάθε ζήτημα τόσο μεγάλης σημασίας δεν μπορεί παρά να είναι ζήτημα κοινωνικό και οι κοινωνίες είναι οι μόνες αρμόδιες για να αποφασίσουν για το παρόν και το μέλλον τους.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ